Dziennik urzędowy

ces. i król. Komendy powiatowej w Kielcach.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. sierpnia 1918.

Treść: (Nr. 542—556). 542. Zarządzenia wykonawcze w sprawie obrotu kartoflami wczesnemi. 543. Zarządzenia wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu sianem i słomą. 544. Zarządzenie wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu roślinami oleistemi. 545. Obwieszczenie dotyczące uregulowania obrotu wczesnymi owocami. 546. Przepisy w sprawie zakazu noszenia mundurów przez uwolnionych z wojska polskiego. 547. Zmiana na stanowisku taksatora powiatowego Towarzystwa Wzajemnego ubezpieczenia budowli od ognia. 548. Pełnienie straży nocnej. 549. Reprodukcya ogłoszeń, zamieszczonych w dzienniku urzędowym część XIV, Nr. 307. 308, 309, 310, 312, 313 i część XVII, Nr. 371. 550. Ogłoszenie rozkazu Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego Nr. 70/18, Punkt 13 w sprawie zwalczania bandytyzmu. 551. Wyrok. 552. Prośby o uwolnienie jeńców, znajdujących się w Austryi, we Węgrzech i w Niemczech. 553. Ogólne zarządzenia w przedmiocie podań o koncesye na prowadzenie garbarń lub o uruchomienie nieczynnych. 554. Wprowadzenie nowej kategoryi stempli po 50, 100 i po 200 K. 555. Ogłoszenie. 556. Wykaz osób zasądzonych przez Komendę powiatową w Kielcach za przekroczenia rozporządzeń dotyczących zajęcia, ograniczeń transportowych i obowiązku zgłoszenia towarów.

542.

M.-A. Nr. 2969/I/18.

Zarządzenia wykonawcze
w sprawie obrotu kartoflami wczesnemi.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 48, zarządza się co następuje:

1. Kartofle wczesne.

Poniżej przytoczone postanowienia dotyczą jedynie tylko kartofli wczesnych. Pod kartoflami wczesnemi należy rozumieć wszystkie kartofle dostarczone przez producentów w czasie do 30 września 1918 włącznie.

2. Kupcy.

Odbiór kartofli wczesnych, załadowanie i odesłanie tychże uskuteczniają kupcy (organizacye zakupna), którym akcyę tę powierzono.

Każdy kupiec otrzymuje od Centrali zużytkowania płodów rolnych przy Jenerał-Gubernatorstwie wojskowem legitymacyę zaopatrzoną w fotografię i obowiązanym jest takową przed rozpoczęciem czynności celem zaawizowania, przedłożyć w odnośnej Komendzie powiatowej.

Legitymacya ta upoważnia posiadacza do kupna kartofli u producenta, do transportu takowych furami, kolejkami lub galarami, do wolnego dostępu do miejsc załadowania, do żądania furmanek za zapłatą według ustanowionych dla celów służbowych taryf, do korzystania z pociągów osobowych i pospiesznych za zapłatą według taryfy dla osób cywilnych, do korzystania z telefonu w Oddziale rolniczym względnie na posterunkach żandarmeryi lecz tylko w sprawach dostawy kartofli i pod nadzorem osoby wojskowej, wreszcie do uzyskania pieczęci na telegramach w sprawie dostawy kartofli wystosowanych do Centrali zuży-

tkowania płodów rolnych lub do przedsiębiorstw. Opatrzone pieczęcią telegramy należy uważać jako cenzurowane.

3. Kontyngent.

Dla odstawy kartofli nie ustanawia się żadnego kontyngentu ani żadnych terminów odstawy lecz przyjęte i potwierdzone przez legitymowanych kupców kartofle zaliczy się na rachunek mającego się później oznaczyć ogólnego kontyngentu.

Kupujący obowiązani są przy odbiorze kartofli każdemu producentowi przyjętą ilość kartofli potwierdzić oraz dla kontroli prowadzić dokładne notatki a wyciąg z tych notatek przedłożyć odnośnej Komendzie pówiatowej.

4. Zbiór i dostawa do miejsc odbioru.

Jeżeliby producent dla przeprowadzenia na czas zbioru kartofli wczesnych nie posiadał potrzebnych sił roboczych i środków przewozowych, winien o przymusowe dostarczenie takowych zgłosić się w Komendzie powiatowej.

Wynagrodzenie za przymusowo przydzielone siły robocze ustali Komenda powiatowa. Tytułem wynagrodzenia za odstawę obowiązanym jest producent płacić 30 halerzy od cetnara metrycznego i od kilometra.

5. Warunki odstawy przy odbiorze od producenta.

Producent obowiązanym jest dostarczyć kartofle wczesne odpowiadające danej porze, dojrzałe, zdrowe, wolne od ziemi, suche i nie uszkodzone, conajmniej wielkości kurzego jaja.

Kartofle, które wyżej wymienionym warunkom nie odpawiadają, nie mogą być wogóle przez kupca od producenta przyjęte. Kupcy nie mogą zatem robić żadnych obniżek od cen odbiorczych ustanowionych w drodze rozporządzenia.

Przy odbiorze kartofli producent obowiązanym jest dostarczyć nadwyżkę w wysokości 3 kilogramów za każdych 100 kilogramów kartofli tj. każde dostarczone 103 kilogramy liczone będą jako 100 kilogramów kartofli.

Ceny rozumie się loco stacya szeroko lub wąskotorowej kolei.

Jeżeli odwózka do stacyi kolejowej uskutecznia się ciężarowymi automobilami rządowymi, to miejsce, gdzie uskutecznia się załadowanie do automobilów, uważa się w tym wypadku za równoznaczne ze stacyą kolejową. Producent jednak obowiązanym jest wtedy ponosić połowę należności transportu automobilami.

Jeżeli kupiec odbiera kartofle na miejscu produkcyi, aby je odwieść furmankami do stacyi kolejowej, to wówczas ma prawo z przypadającej producentowi ceny odbiorczej potrącić 30 halerzy za każde 100 kilogramów kartofli i za każdy kilometr odległości do stacyi kolejowej.

6. Transport koleją.

Transport kartofli normalno-torowemi kolejami może być uskutecznionym jedynie na podstawie listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką okrągłą Centrali zużytkowania płodów rolnych przy Jenerał-Gubernatorstwie wojskowem z podpisem: Oberleutnant Weisheit.

7. Zaopatrzenie ludności bezrolnej.

Producentowi wolno mimo zajęcia zbiorów kartofli, zarządzonego § 2. rozporządzenia z dnia 29. czerwca 1918, do dnia 20. września 1918 włącznie przewozić kartofle furmankami i sprzedawać je wprost konsumentom po ustanowionych cenach odbiorczych z wykluczeniem pośredników. W ten sposób sprzedane kartofle nie będą zaliczone na poczet kontyngentu, który w swoim czasie będzie wyznaczonym; natomiast wskutek tego rodzaju sprzedaży będzie uszczuplona ilość kartofli, przeznaczona na własne potrzeby producenta.

8. Postanowienia karne.

Przekroczenia wyżej wymienionych przepisów podlegają postanowieniom karnym § 7 rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 37, dytyczącego uregulowania obrotu kartoflami.

543.

M.-A. Nr. 3565/18.

Zarządzenia wykonawcze

w sprawie uregulowania obrotu sianem i słomą.

Na mocy rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 37, w sprawie użytkowania zbiorów i na mocy rozporządzenia z dnia 23 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 38, w sprawie uregulowania obrotu sianem i słomą, zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy producent jest obowiązany na żądanie organów, zajmujących się zbiórką siana i słomy, dać wyjaśnienie co do posiadania zapasów wspomnianych produktów.

§ 2. Kontyngent.

C. i k. Komenda powiatowa wyznaczy producentom osobnem rozporządzeniem kontyngent siana i słomy,

jakoteż oznaczy terminy, w których kontyngent ten musi być odstawiony.

§ 3. Kupcy.

Do zbiórki i odbioru siana i słomy naznacza Centrala zużytkowania produktów rolnych legitymowanych kupców. Legitymacye tych kupców po zaawizowaniu przez c. i k. Komendę powiatową upoważniają do odbioru i przewozu paszy.

Kupcy są obowiązani przyjęte ilości pasz producentom pisemnie pokwitować.

§ 4. Zakupy przez Oddziały wojskowe.

Oddziały i zakłady wojskowe w obrębie c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa są upoważnione aż do odwołania zakupywać siano wprost u producentów, jednakowoż tylko wtedy, gdy odnośny magazyn prowiantowy (Fassungstelle) albo zastępca organizacyi zakupu pasz nie będzie w możności pokryć zapotrzebowania.

Tego rodzaju zakupy dozwolone są tylko dla każdoczesnego zapotrzebowania i mogą być uskutecznionymi tylko przez organa wojskowe, które ilość zakupionego siana mają producentom pisemnie poświadczyć i w myśl § 5, rozporządzenia ogłoszonego w dzienniku rozporządzeń Nr. 35/18, wypłacić gotówką według cen dla odbioru ustanowionych.

§ 5. Dostawa.

Producenci są obowiązani przeznaczone do odstawy ilości siana i słomy odstawiać bezpłatnie do miejsc prasy lub też innych miejsc odbioru na odległość do trzech kilometrów. Przy dostawach na większe odległości należy się producentowi wynagrodzenie po 30 halerzy za każde 100 kilogramów i za każdy kilometr ponad 3 kilometry.

O ile producent nie jest w stanie wykonać transportu własnemi furmankami, natenczas będą po myśli rozporządzenia, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, dziennik rozporządzeń Nr. 37, § 8, ustęp ostatni, użyte do transportu furmanki innych producentów. Jako wynagrodzenie należy się i w tym wypadku 30 halerzy od kilometra i cetnara metrycznego i będzie należytość ta za pierwsze trzy kilometry potrąconą od ceny kupna, którą otrzymuje producent, resztujące koszta transportu ponoszą kupcy.

O przymusowe dostarczenie furmanek winni się legitymowani kupcy zwrócić do c. i k. Komendy powiatowej względnie do organów tejże Komendy, którym powierzono kierownictwo środkami transportowymi.

C. i k. Komenda powiatowa może zarządzić przymusową odstawę przepisanego kontyngentu także i przed upływem oznaczonego terminu.

§ 6. Zaopatrzenie ludności.

Producenci winni zapotrzebowanie swoje w siano i słomę pokryć z pozostałych zapasów po uskutecznionej odstawie kontyngentu.

Aby przeto znaleść pokrycie i aby była możność zużytkowania większych zapasów słomy jako paszy, winni producenci zawczasu postarać się o inną ściółkę, jakoto ściółkę leśną, szuwary, torf itp.

Wrazie potrzeby zakaże c. i k. Jeneral-Gubernatorstwo używania słomy na ściółkę w okolicach, w których znajdują się materyały zastępcze.

Wszystkim właścicielom bydła wolno na mocy pisemnego zezwolenia c. i k. Komendy powiatowej zaopatrzyć się w potrzebne siano i słomę w drodze kupna w obrębie powiatu, w którym mieszkają, z zapasów, które producentom dla pokrycia własnego zapotrzebowania pozostawiono. Magistraty większych miast, których zapotrzebowanie paszy nie może być w ten sposób pokryte, winny postarać się u c. i k. Komendy powiatowej o przydział paszy z zapasów dostarczonych przez legitymowanych kupców.

§ 7. Obrót.

Dla ruchu wozów z sianem i słomą w obrębie gospodarstw pojedynczych producentów nie jest wymaganem jakiekolwiek poświadczenie transportowe. Wolno jest również właścicielom furmanek zabrać ze sobą bez legitymacyi transportowej potrzebną paszę na trzy dni i to po 3 kilogramy siana dla jednego konia lub 4 kilogramy dla jednego wołu dziennie.

W innych wypadkach jest transport dozwolony tylko na podstawie pisemnego pozwolenia c. i k. Komendy powiatowej lub też na podstawie legitymacyi zakupu.

§ 8. Postanowienia karne.

Kto przeznaczonego do odstawy kontyngentu siana i słomy nie odstawił całkiem albo nie w przepisanym terminie i nie może udowodnić, że powodem tego była siła wyższa,

kto siano i słomę ukrywa, nieprawnie używa, spasa, kupuje albo sprzedaje,

kto przepisy dotyczące obrotu sianem i słomą przekracza,

będzie w myśl § 11, rozporządzenia z 20 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 37, odnoszącego się do zużytkowania zbiorów, karany grzywną do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy ewentualnie równocześnie grzywną i aresztem.

Obok kary może być w myśl § 12. cytowanego rozporządzenia orzeczony także przepadek zapasów, stanowiących przedmiot orzeczenia karnego.

Jeżeli zapasy zostały już sprzedane, wówczas może być orzeczony przepadek ceny kupna.

544.

M.-A. Nr. 3529/18.

Zarządzenia wykonawcze

w sprawie uregulowania obrotu roślinami oleistemi.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 37, dotyczącego zużytkowania zbiorów i rozporządzenia z dnia 25 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 40, dotyczącego uregulowania obrotu roślinami oleistemi, zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłoszenia.

Każdy, kto przechowuje zapasy roślin oleistych obowiązanym jest na żądanie c. i k. Komendy powiatowej lub jej organów, kierujących zbiórką roślin oleistych, zgłosić takowe według ilości, gatunku i miejsca przechowania.

§. 2. Nasienie.

Jako wymiar do pozostawienia producentowi potrzebnej ilości na zasiew nasienia roślin oleistych, służy tegoroczna przestrzeń uprawna tychże roślin. O pozostawieniu większej ilości w celu powiększenia zasiewów rozstrzyga w każdym wypadku c. i k. Komenda powiatowa. Uprawna przestrzeń może być przez producentów w Oddziele rolniczym c i k. Komendy powiatowej bezzwłocznie zgłoszoną do zakontraktowania.

O ile rośliny oleiste pozostawione na zasiew lub część tychże nie zostały na ten cel zużyte, winny być c. i k. Komendzie powiatowej odstawione.

Producenci, którzy potrzebnego nasienia wogóle nie posiadają lub za mało posiadają, winni o przydzielenie potrzebnej ilości zwrócić się z prośbą do Oddziału rolniczego c. i k. Komendy powiatowej.

O ile prośba okaże się uzasadnioną, nastąpi przydział po następujących cenach:

Mak	300 koron
Rzepak, len, konopie, gorczyca	180 koron
Lnianka	120 koron

za 100 kilogramów netto bez worków loco magazyn za natychmiastową zapłatą.

§ 3. Obowiązek odstawy.

Pozostałe po pokryciu zapotrzebowania do siewu nasiona oleiste należy odstawić do najbliżej położonego magazynu Centrali zużytkowania płodów rolnych.

Kto z powodu braku sił roboczych, odpowiednich maszyn lub środków transportowych albo z powodu jakichkolwiek innych przeszkód w terminie przez c. i k. Komendę oznaczonym dostawy uskutecznić nie może, winien to na czas zgłosić i prosić o pomoc.

W tych wypadkach użyje c. i k. Komenda powiatowa środków pomocniczych innych producentów lub środków pomocniczych rządowych.

Wynagrodzenie za dostarczone środki pomocnicze płaci producent; wynagrodzenie to wynosi: za dostarczone furmanki 30 halerzy za kilometr i 100 kilogramów; za inne środki pomocnicze wysokość wynagrodzenia oznaczoną będzie przez c. i k. Komendę powiatową.

Omłót i odstawa zbioru dostarczonymi lub zarekwirowanymi środkami pomocniczemi może c. i k. Komenda powiatowa wedle własnego uznania zarządzić i wtedy, gdy producent tego nie żąda.

§ 4. Odbiór.

W § 5 rozporządzenia z dnia 25 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 40, oznaczone ceny odnoszą się do zdrowego, czystego i suchego towaru.

O ileby odstawione rośliny oleiste warunkom powyższym nie odpowiadały, następuje obniżka ceny, która odpowiada przy nieczystym towarze ilości domieszki, przy mokrym stopniowi wilgoci, a przy innych zauważonych brakach (jak przy spleśniałym, zagrzanym, spalonym towarze itp.) zmniejszonej zawartości oleju.

O ile dostarczony towar wykaże więcej braków lub też wszystkie wyżej wyszczególnione, natenczas sumuje się odpowiednio także i obniżki ceny. Za dostawę do magazynu odbioru, należy się producentom za każdy kilometr ponad 10 kilometrów wynagrodzenie po 30 halerzy za każde 100 kilogramów.

O ile producent rośliny oleiste dobrowolnie odstawia, otrzymuje za nie pełną cenę odbioru bez względu na czas, w którym dostawa nastąpiła; tosamo ma miejsce, jeżeli dostawa zarządzoną została w drodze przymusowej, uskutecznioną jednak została w oznaczonym terminie.

Po upływie tego terminu płacić się będzie gotówką za rośliny oleiste w drodze przymusowej odebrane tylko wtedy, o ile producent wykaże, że z powodu przyczyn od niego nie zależnych (zdarzeń elementarnych, braku sił roboczych lub odpowiedniego inwentarza) nie mógł na czas wykonać odstawy i doniósł o tem w swoim czasie Komendzie powiatowej względnie organowi przez nią wyznaczonemu.

W przeciwnym razie przeciwko opieszałemu producentowi uskuteczni się doniesienie karne, a po przeprowadzeniu dochodzenia karnego zostanie tenże ukarany grzywną lub aresztem, przyczem też orzeczoną

być może całkowita lub częściowa konfiskata nie odstawionych na czas roślin oleistych.

§ 5. Zwrot makuchów i oleju.

Producentom, którzy się co do uprawy i odstawy roślin oleistych kontraktowo ugodzili, przysługuje prawo nabycia 20 kilogramów makuchów za każde 100 kilogramów dostarczonych roślin oleistych za zapłatą w gotówce ceny oznaczonej przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe.

Każdy producent, który odstawił conajmniej 500 kilogramów roślin oleistych, ma prawo zakupu dla siebie, swojej rodziny i stale w jego gospodarstwie zajętej służby gotowego oleju (na dni postu) w ilości 100 gramów na głowę rocznie za zapłatą w gotówce.

Producenci winni swoje zapotrzebowanie na makuchy i olej zgłosić do **31 października 1918**, w Oddziele rolniczym odnośnej c. i k. Komedy powiatowej.

Termin przydziału będzie oznaczony przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe.

Ceny za olej i za makuchy będą w swoim czasie ogłoszone.

§ 6. Obrót.

Rośliny oleiste wolno przewozić li tylko z miejsc produkcyi do magazynów odbiorczych, każdy inny przewóz furmankami jest zakazany. Przewóz koleją odbywać się może wyłącznie tylko na podstawie listu przewozowego Centrali zużytkowania płodów rolnych.

§ 7. Postanowienia karne.

Kto przeznaczonego do odstawy kontyngentu roślin oleistych nie odstawił całkiem albo nie w przepisanym terminie i nie może udowodnić, że powodem tego była sila wyższa,

kto rośliny oleiste ukrywa, nieprawnie używa lub przerabia, skarmia, kupuje lub sprzedaje,

kto przepisy dotyczące obrotu roślinami oleistemi przekracza,

będzie w myśl § 11, rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1918, dziennik rozporządzeń Nr. 37, odnoszącego się do zużytkowania zbiorów, karany grzywną do 5000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy, ewentualnie równocześnie grzywną i aresztem.

Obok kary może być w myśl § 12 cytowanego rozporządzenia, orzeczony także przepadek zapasów, stanowiących przedmiot orzeczenia karnego.

Jeżeli zapasy zostały już sprzedane, wówczas może być orzeczony przepadek ceny kupna.

545.

E.-Nr. 3236.

Obwieszczenie

dotyczące uregulowania obrotu wczesnymi owocami.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego Oe. S. 663-1918 uzupełniającego rozporządzenia Oe. S. 5226-18, ustanawia się szczegółowe przepisy w przedmiocie obrotu wczesnymi owocami oraz wytwarzania marmolady a także wina, octu, wódki i koniaku z owoców:

1. Przedmiot i zakres rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze dotyczy tylko wczesnych owoców. Obrót owocami jesiennymi i przetworami tychże zostanie uregulowany odnośnem zarządzeniem we właściwym czasie.

2. Obrót wczesnymi owocami.

Jako wczesne owoce należy uważać owoce wszelkich gatunków, dojrzewające przed 31 sierpnia 1918. Po tym terminie zebrane owoce uważa się jako owoce jesienne.

Obrót wczesnymi owocami w obrębie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego uzależnia się od pozwolenia przewozu c. i k. Komendy powiatowej, z obwodu której owoc ma być wywieziony. Poza tem nie są potrzebne żadne inne pozwolenia dla przewozu wczesnych owoców w obrębie austro-węgierskiej okupacyi.

Do wywozu wczesnych owoców poza granicę Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego upoważniona jest rozporządzeniem Oe. S. 5226-18 jedynie Centrala zakupu owoców i jarzyn.

Dla uzyskania pozwolenia c. i k. Komendy powiatowej na przewóz owoców, należy podać pochodzenie, gatunek i ilość owoców, jak również miejsce przeznaczenia i do jakiego użytku są przeznaczone owoce.

Pozwolenia na przewóz będą udzielane w pierwszej linii dla instytucyi aprowizacyjnych, o ile wywóz z powiatu będzie wogóle możliwy.

Pozwolenia na przewóz handlującym będą udzielane tylko w tym wydadku, o ile ci udowodnią, że handlem tym zajmowali się przed wojną.

3. Wyrób marmolady i suszenie owoców.

Wyrób marmolady uzależniony jest od uzyskania pozwolenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

W prośbie należy podać miejscowość, w której będzie znajdowała się fabryka, opisać urządzenie jej i podać zdolność wytworczą fabryki, jak również podać ilość owoców, mających uledz przeróbce. Wreszcie należy podać zapas cukru do tej produkcyi i wskazać pochodzenie tegoż.

Jeżeli marmolada ma być produkowana bez cukru, należy dokładnie opisać, w jaki sposób odnośne powidła owocowe mają być zakonserwowane i podać, jaki skład będzie miał w dany sposób uzyskany produkt.

Wyprodukowaną marmoladę należy zgłosić i zaoferować Centrali zakupu owoców i jarzyn.

Suszenie owoców wszelkiego rodzaju jest wolne i nie podlega żadnem ograniczeniom, jednak wyprodukowany towar należy zgłosić i zaoferować Centrali zakupu owoców i jarzyn.

4. **Wyrób wina i octu owocowego.**

Wyrób wina i octu owocowego dla użytku domowego jest wolny.

Wyrób w większych ilościach, jak również na sposób fabryczny w celu sprzedaży, uzależnia się od uzyskania pozwolenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego. W odnośnych prośbach należy podać ilość owoców, mającą uledz przeróbce oraz wskazać powiat, z którego owoce mają być sprowadzone.

5. **Wyrób wódek i spirytusu.**

Wyrób wódek i spirytusu z wina owocowego (koniak owocowy) uzależnia się od uzyskania pozwolenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego.

Do wyrobu napojów spirytusowych z owoców mogą być używane jedynie owoce, nie nadające się do konsumcyi.

Wyrób spirytusu z dzikich owoców jest wolny.

Wszystkie prośby, skierowane do c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego na zasadzie niniejszego rozporządzenia muszą być bezwarunkowo wniesione za pośrednictwem właściwej c. i k. Komendy powiatowej. Prośby bez opłaty stemplowej nie będą przyjmowane.

546.

Res.-Nr. M.-A. 793/18.

Przepisy

w sprawie zakazu noszenia mundurów przez uwolnionych z wojska polskiego.

W myśl reskryptu Jenerał-Gubernatorstwa wojskowegn P. W. Präs. Nr. 12.652/18, podaje się do wiadomości, co następuje:

Wskutek trudności w nabywaniu ubrań cywilnych zezwala się żołnierzom rozwiązanego I i III polskiego korpusu jakoteż byłego polskiego korpusu posiłkowego nosić nadal mundury po poprzedniem usunięciu odznak.

Pod temi odznakami, należy rozumieć:

1. Na czapce:
   a. Kokardy.
   b. Orły.
   c. Łańcuszki i galony.
2. Na mundurze i bluzie:
   a. Odznaki na kołnierzu, do których zalicza się także wyłogi.
   b. odznaki na rękawach z wyjątkiem wełnianych wstążek, stanowiących odznakę dla zranionych.
3. Na spodniach:
   Szerokie kolorowe pasy.

Ordery mogą być dalej noszone.

Byłym polskim oficerom jest noszenie munduru wzbronione.

Przekroczenia zakazu noszenia mundurów będą w myśl rozporządzenia Naczelnego wodza armii karane grzywną do 2000 koron ewentualnie karą aresztu do sześciu miesięcy.

547.

E.-Nr. 10354/18.

Zmiana na stanowisku taksatora powiatowego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia.

W ślad tutejszego obwieszczenia, zamieszczonego w dzienniku urzędowym część IX, Nr. 177 względnie część X, Nr. 205, podaje się do wiadomości, że Towarzystwo wzajemnego ubezpieczenia budowli od ognia w Lublinie zamianowało taksatorem dla powiatu kieleckiego inżyniera Józefa Krassowskiego w miejsce inżyniera Aleksandra Kossutha.

548.

E.-Nr. 11068/18.

Pełnienie straży nocnej.

Do Magistratu miasta Chęcin i wszystkich Urzędów gminnych w powiecie.

Wobec coraz bardziej wzmagającego się bandytyzmu poleca się Urzedom gminnym aby w myśl rozporządzenia Komitetu urządzającego Królewstwa polskiego z 15/27 października 1866. zajęły się natychmiast zorganizowaniem i utrzymywaniem we wszystkich miejscowościach odpowiedniej warty nocnej,

którab y przy zbliżaniu się bandytów oraz innych niebezpiecznych włóczęgów alarmowała mieszkańców i współdziałała przy ewentualnym pościgu.

Urzędowi gminnemu pozostawia się do uznania, czy przyjmie stałych godnych zaufania strażników nocnych czy też zarządzi pełnienie straży nocnej kolejno przez mieszkańców danej miejscowości.

W ostatnim wypadku będzie żandarmerya szła z pomocą Urzędowi gminnemu, a niewykonanie lub opieszałość ze strony mieszkańców w wykonaniu poleceń Urzędu gminnego będzie karana przez żandarmeryę albo Komendę powiatową.

Za wykonanie niniejszego polecenia odpowiada Naczelnik gminy osobiście, przyczem się zauważa, że na poszczególne miejscowości nałożone będą odpowiednie kary, o ile się w czasie dochodzeń okaże, że bandyci z tych miejscowości pochodzą albo że nie była zarządzona warta nocna względnie nie pełniła należycie służby — co należy podać do powszechnej wiadomości.

549.

E.-Nr. 11068/18.

Reprodukcya ogłoszeń

zamieszczonych w dzienniku urzędowym. część XIV, Nr. 307, 308, 309, 310, 312, 313 i część XVII, Nr. 371.

307/XIV.

Nagrody pieniężne.

Osoby, które dostarczą władzom okupacyjnym lub ich organom wiadomości, prowadzących do rzeczywistego ujęcia bandytów i osób, które bandytom pomagają lub też bez pozwolenia posiadają broń, względnie dostarczą wiadomości, powodujących bezpośrednio ujęcie, albo też wreszcie osoby, które same ujęcia dokonają, otrzymają nagrody pieniężne.

Wysokość tych nagród zależną jest od okoliczności, czy ujęci bandyci są mniej lub więcej niebezpieczni, jakoteż od wielkości popełnionych przez nich przestępstw.

308/XIV.

Odbywanie podróży na targi i jarmarki.

We własnym interesie winna ludność tutejszego obwodu unikać wszystkiego, co szczególniej mogłoby sprzyjać rozwojowi bandytyzmu.

W szczególności winni mieszkańcy jednej gminy względnie miejscowości, udający się na targi i jarmarki, o ile możności odbywać wspólnie drogę tam i z powrotem, ponieważ w ten sposób zapobiega się istotnie możliwości napadów rabunkowych.

309/XIV.

Ogłoszenie

w sprawie przestrzegania godzin policyjnych w przemyśle gospodnio-szynkarskim.

Tutejsze rozporządzenie, ogłoszone w dzienniku urzędowym, część I, Nr. 3, w którym ustanowiono godzinę 8 wieczór jako godzinę policyjną dla przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, przypomina się niniejszem z poleceniem jak najściślejszego zastosowania się z uwagą, że właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, którzy dopuszczą się przekroczenia godziny policyjnej, narażą się na surową karę pieniężną względnie karę aresztu jakoteż na odebranie koncesyi.

Na wyjątki od normalnej godziny policyjnej może c. i k. Komenda powiatowa zezwolić, o co wnosić należy pisemne prośby.

310/XIV.

Ogłoszenie

w sprawie użyczania noclegu i ugaszczania osób podejrzanych w gospodach i karczmach po wsiach i miasteczkach.

Szerzący się w kraju bandytyzm i włóczęgostwo nasuwają przypuszczenie, że wśród ludności wiejskiej, znajdują się żywioły, które bandytom i włóczęgom użyczają schronienia i w ten sposób stają się współwinnymi popełnianych przestępstw.

Pomijając skutki karno-sądowe takiego postępowania, zwraca się uwagę, że w danym razie wszyscy mieszkańcy miejscowości, w której nastąpi ujęcie bandytów, będą za ukrywanie tychże pociągnięci do odpowiedzialności.

W szczególności zabrania się najsurowiej właścicielom gospód i karczem po wsiach i miasteczkach pod jakimkolwiek pozorem przyjmować na nocleg lub też ugaszczać osoby podejrzane albo nie posiadające opowiednich legitymacyj.

O pojawieniu się takich osób należy natychmiast donosić najbliższemu posterunkowi żandarmeryi.

Niestosowanie się do tych postanowień pociągnie za sobą prócz skutków karno-sądowych natychmiastowe odebranie uprawnienia przemysłowego.

312/XIV.

Karty tożsamości.

W celu utrudnienia oddawania osobom trzecim kart tożsamości, będą wszystkie karty tożsamości wydane po 1 listopada 1916. doręczane dotyczącym osobom na tym posterunku żandarmeryi, w którego obrębie

odnośna osoba stale mieszka. Karty tożsamości, wydane po 1. listopada 1916 przez Magistrat miasta Kielc dla osób w obrębie miasta zamieszkałych, będą doręczane w c. i k. Komisaryacie policyi w Kielcach. Natomiast wszystkie karty tożsamości, wystawione (lub przedłużone) przed 1. listopada 1916 i mające jeszcze ważność, muszą być zaopatrzone do 1. listopada 1916 w przynależnym posterunku żandarmeryi a karty identyczności, wystawione przez Magistrat w Kielcach, w biurze c. i k. Komisaryatu policyi, w odcisk prawego środkowego palca, w braku tego w odcisk lewego wskazującego palca a w braku i tego palca, w odcisk lewego środkowego palca. Na dowód, że odcisk palca uskuteczniono na posterunku żandarmeryi względnie w Komisaryacie policyi, wyciśnie posterunek żandarmeryi względnie Komisaryat policyi obok odcisku palca swą urzędową pieczęć. W celu zapobieżenia ewentualnem nadużyciom zauważa się, że tylko takie karty tożsamości wydane przed 1. listopada 1916 będą na przyszłość ważne, które obok odcisku palca będą mieć pieczęć odnośnego posterunku żandarmeryi względnie Komisaryatu policyi w Kielcach.

313/XIV.

Przewóz towarów nocną porą.

Tutejsze rozporządzenie, dotyczące zakazu przewozu towarów w nocy (patrz punkt 79 dziennika urzędowego, część V, z 15 stycznia 1916), przypomina się z całym naciskiem a nadto zarządza się, aby po godzinie 8 wieczorem nietylko wozy ciężarowe, lecz także wogóle wszelkie wozy zatrzymywano celem przekonania się, kim są osoby jadące a w szczególności czy są w możności wylegitymować się oraz, czy w zatrzymanych wozach niema towarów, przeznaczonych na wywóz z obwodu.

Równocześnie nakazuje się jak najsurowiej przestrzeganie tutejszego rozporządzenia z 4 listopada 1915, E.-Nr. 5005, wedle którego wozom naładowanym jakimkolwiek towarem, nie wolno jeździć od 8 godziny wieczór do 6 godziny rano.

371/XVII.

Ogłoszenie w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Pomimo zastosowania środków zaradczych, stwierdzoną została w poszczególnych obwodach obecność band rozbójniczych zaopatrzonych w broń.

Wobec tego zarządziła Naczelna Komenda armii rozporządzeniem K. Nr. 3157-16, by w podobnych wypadkach prócz oddania pod sąd doraźny zbrodniarzy i współwinnych, zostały zastosowane następujące środki represyjne:

1. Domy względnie miejscowości, które służyły zbrodniarzom jako miejsce ukrycia, mają być, o ile o miejscu ukrycia w należytym czasie władzy nie doniesiono, spalone.

2. Naczelników gmin, którzy wiedzieli niewątpliwie o obecności bandytów w ich gminie a nie donieśli o tem władzy, należy uważać za współwinnych.

3. W podejrzanych miejscowościach należy brać zakładników.

Zarządzenie to podaje się niniejszem do ogólnej wiadomości z tą uwagą, że wrazie pokazania się bandytyzmu w powiecie kieleckim zastosuje się bezwzględnie wyżej wspomniane zaostrzone środki represyjne.

550.

Ogłoszenie

rozkazu Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego Nr. 70/13 w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Coraz częściej zdarzają się wypadki zbrojnych starć bandytów z żandarmeryą.

Każdy, kto stawia gwałtowny opór z bronią w ręku, będzie z powodu współudziału w zamierzonem morderstwie osób wojskowych postawiony przed sąd wojenny. Za zbrodnię tę czeka ich kara śmierci przez powieszenie bez nadziei ułaskawienia.

Z dwóch bandytów, którzy w Puławach stawili gwałtowny opór patroli żandarmeryi, został jeden na miejscu przez żandarmów zabity, drugiego zaś zasądził sąd wojenny na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok natychmiast wykonano.

Również ścigani i bezwzględnie surowo karani będą ci mieszkańcy, którzy dają przytułek bandytom (uzbrojonym obcym osobom) albo im w inny sposób dopomagają.

551.

Wyrok.

Jana Szpilę, zwanego także Sakra lub Józef Rogala, z Kwaczali powiat Chrzanów, z zawodu ślusarza, karanego poprzednio kilkakrotnie, ostatnio za morderstwo rabunkowe, rabunek i złodziejstwo 20-letniem ciężkiem więzieniem, skazał c. i k. Sąd wojskowy jako Sąd doraźny w Kielcach, w dniu 29 lipca 1918 **na śmierć**

za zbrodnię rabunku, dokonanego:

1. w dniu 1 stycznia 1918, na drodze pomiędzy Sielcami i Działoszycami
2. w dniu 14 lutego 1918, na drodze pomiędzy Gronowicami i Drożejowicami

3. w dniu 24 lutego 1918, na drodze z Dzierążni do Gaika i
4. w dniu 16 czerwca 1918, pomiędzy miejscowościami Dębiany i Zagaje Dębiańskie.

Wyrok wykonano dnia 29 lipca 1918, o godzinie 8 wieczorem.

552.

E.-Nr. 10262/18.

Prośby o uwolnienie jenców, znajdujących się w Austryi, Węgrzech i Niemczech.

Prośby o uwolnienie jeńcow, znajdujących się w Austryi, Węgrzech i Niemczech, należy wnosić tylko do odnośnych Komend powiatowych, ewentualnie odnośnych Komisaryatów policyi.

Dotychczas prośby takie wpływaly w wielkiej ilości wprost do Ministerstwa wojny we Wiedniu i Berlinie, do obozów jeńców, jakoteż do Jeneralnego Gubernatorstwa w Warszawie i Lublinie.

Ponieważ wniesienie prośby takiej do jakiejkolwiek innej władzy prócz właściwych Komend powiawych lub Komisaryatów policyi powoduje zbyteczne obciążanie tychże, poleciło Ministerstwo wszystkim podwładnym sobie organom z wyjątkiem Komend powiatowych i Komisaryatów policyi podań takich zupełnie nie załatwiać i bez zawiadomienia proszącego niszczyć.

We własnym także interesie proszących o uwolnienie z niewoli podania wnosić należy do właściwej władzy, gdyż do jakiejkolwiek innej władzy wniesione prośby — muszą być właściwej Komendzie powiatowej lub Komisaryatowi policyi w pierwszej linii zwrócone, co tylko opóźnia załatwienie.

553.

M.-G.-G. 271551.
M. A. 3299.

Ogólne zarządzenia w przedmiocie podań o koncesye na prowadzenie garbarń lub o uruchomienie nieczynnych.

Brak surowców w szczególności garbników oraz materyału garbarskiego powoduje, że nawet dobrze pod względem wymagań technicznych urządzone, solidnie pracujące garbarnie nie znajdują pola do intenzywnej pracy.

Ponieważ chodzi o tak niezbędny, niczem nie dający się zastąpić materyał, jak skóry, przeto niedopuszczalnem jest eksperymentowanie, równoznaczne w tym wypadku z marnotrawieniem materyałów, nie przynoszącem nikomu korzyści.

Takiem właśnie eksperymentowaniem jest uruchomianie dotychczas nieczynnych lub otwieranie nowych garbarń, pociąga to bowiem za sobą zużycie garbników i materyału garbarskiego w rozmiarach, nie pozostających w żadnym stosunku do osiąganych rezultatów.

Dla powyżej przytoczonych względów c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w przyszłość nie będzie udzielało pozwoleń na otwarcie garbarń.

554.

F.-A. Nr. 7551/18.

Wprowadzenie nowej kategoryi stempli po 50, 100 i 200 koron.

W ciągu miesiąca sierpnia 1918, oddane zostają do sprzedaży w Kasie c. i k. Komendy powiatowej oraz w przedsiębiorstwach do sprzedaży upoważnionych nowe kategorye znaczków stemplowych po 50, 100 i 200 koron.

Używanie w mowie będących znaczków stemplowych wskazanem jest zwłaszcza przy uiszczaniu opłaty stemplowej od weksli na większą sumę opiewających oraz przy uiszczaniu opłaty stemplowej aktowej od umów, zawieranych ze skarbem państwa.

555.

E.-Nr. 11073/18.

Ogłoszenie.

Celem zapobieżenia ewentualnem nadużyciom, podaje się do ogólnej wiadomości, że zginęła książeczka wkładkowa na imię Jana i Stanisława Chajduków, wydana przez Zajączkowską gminną Kasę pożyczkowo-oszczędnościową w dniu 21 września 1907, Nr. 43, na sumę 250 rubli 80 kopiejek.

556. **Wykaz osób**

zasądzonych przez Komendę powiatową w Kielcach za przekroczenia rozporządzeń dotyczących, zajęcia, ograniczeń transportowych i obowiązku zgłoszenia towarów.

L. p.	Nazwisko i miejsce zamieszkania	Przekroczenie	Data wyroku	Kara w koronach	Kara ewentualnie aresztu w dniach	Konfiskata	Numer Exhibitu
1	Szmul Laks Chęciny	przemycanie skóry	5/IV	300	30	2 skóry owcze 7½ funta wierzchów	4043-18
2	Icek Majer Gutman Chmielnik	przemycanie skóry	14/IV	250	25	23 funty skóry giemzowej	43-18
3	Szmul Blumental Szydłowiec	przemycanie skóry	22/IV	200	30	4 skóry cielęce	4179-18
4	Josek Mortfeld Bodzentyn	handel skórami	22/IV	200	30	10½ funta skóry 8 kawałków wierzchów	4683-18
5	Chaja i Moszek Aspis	przemycanie towarów łokciowych	24/IV	każdy 200	każdy 10	14 funtów towaru łokciowego	4369-18 4371-18
6	Leisor Herszkowicz Piotrkowice	przemycanie towarów łokciowych	24/IV	200	20	9 funtów towaru łokciowego	4578-18
7	Dawid Silberspitz Kielce	niezgłoszenie towarów łokciowych	25/IV	300	10	4 zwoje towaru łokciowego	
8	Abraham Ferleger Pinczów	przemycanie towarów łokciowych	29/IV	200	20	6½ funta towaru łokciowego	3062-19
9	Wolf Miński Kielce	tajne garbowanie skóry	29/IV	500	30	35 skór surowych	5357-18
10	Abraham Laks Chęciny	tajne garbowanie skóry	30/IV	300	30	36 skór cielęcych	5904-18
11	Berek Sas Kielce	tajne garbowanie skóry	6/V	500	30	16 skór chromowych 6 funtów odpadków	6233-18
12	Mordko Mendel Gamure Lublin	przemycanie skóry	6/V	2000	180		5899-18
13	Dawid Braun Chęciny	handel skórą	15/V	400	40	62 funty skóry	6724-18
14	Abram Aba Załuski Chmielnik	przemycanie konopi	15/V	300	30	50 funtów konopi	3097-18
15	Moszek Pasternak Chmielnik	wywóz gotowych ubrań	15/V	500	30		3064-18
16	Kiwa Jośkowicz Dąbrowa	tajne garbowanie skóry	16/V	500	30	7 skór	6433-18
17	Majer Jośkowicz Dąbrowa	tajne garbowanie skóry	16/V	1000	60	6 skór	6733-18
18	Józef Zajączkowski Kielce	niezgłoszenie oleju	18/V	500	5	zajęcie 9 beczułek oleju	3379-18
19	Józef Kupferberg Łagów	wywóz towarów łokciowych	21/V	500	30	11 sztuk towaru łokciowego	5779-18
20	Łaja Stimke Kielce	tajne garbowanie skóry	21/V	500	30	33 skóry	6847-18
21	Jankiel Kochen Chęciny	handel skórami	22/V	400	40	38 funtów skóry	6943-18
22	Szyja Linefeld Staszów	przemycanie skóry	23/V	1000	100	123 funty skóry	2948-18

L. p.	Nazwisko i miejsce zamieszkania	Przekroczenie	Data wyroku	Kara w koronach	Kara aresztu w dniach	Konfiskata	Numer Exhibitu
23	Josek Romankiewicz Łubno	tajne garbowanie skóry	24/V	500	50	12 skór surowych	6848-18
24	Chaim Laks Kielce	tajne garbowanie skóry	28/V	1000	60	36 skór	7461-18
25	Jankel Tennenbaum Skoki	tajne garbowanie skóry	4/VI	2000	180	30 skór	7525-18
26	Isaak Garfinkel Chęciny	tajne garbowanie skóry	4/VI	500	30	46 skór	7727-18
27	Feiwel Kupferberg Chęciny	tajne garbowanie skóry	5/VI	600	60	37 funtów skóry	6941-18
28	Roman Marzec Suchedniów	tajne garbowanie skóry	11/VI	2000	180	2 1/2 funta skóry bydlęcej	8252-18
29	Dwojra Rostowska Isaak Berger Kielce	niezgłoszenie towarów łokciowych	14/VI	600	każde 30	47 funtów towarów łokciowych	8058-18
30	Jakób Feigenbaum Szydłowiec	przemycanie skóry	14/VI	300	30	18 funtów skóry	7917-18
31	Mende Fromm Kielce	tajne garbowanie skóry	17/VI	1000	60	7 skór owczych	7873-18
32	Icek Zweigenbaum Chęciny	niezgłoszenie gumy	12/VII	100	10	3 pary rękawiczek gumowych	8518-18
33	Josek Zadek Chęciny	tajne garbowanie skóry	12/VII	1000	60	8 skór bydlęcych 42 skóry cielęce	8701-18
34	Wolf Rosenzweig Suchedniów	tajne garbowanie skóry	14/VII	1000	30	2 1/2 funta skóry bydlęcej	8252-II-18
35	Edmund Lipowski Chmielnik	niezgłoszenie oleju	17/VII	1000	30		3406-18
36	Moszek Drelich Słupia nowa	niezgłoszenie skóry	24/VII	200	20	2 3/4 funta skóry końskiej	8611-18
37	Tobiasz Rosenholz Kielce	niezgłoszenie skóry	25/VII	300	30		9191-18
38	Abram Szaja Targownik Kielce	handel skórami	26/VII	500	30	6 funtów skóry na podeszwy	9358-18
39	Piotr Hutnik Kołomań	tajne garbowanie skóry	30/VII	300	30	9 skór cielęcych	9357-18
40	Moszek Nurek Masłów	niezgłoszenie skóry	30/VII	300	30	12 skór	9496-18

C. i k. Komendant powiatowy

WALERIAN FEHMEL m. p.

Jenerał-Major.

Nr. 1271-18. -- Drukarnia c. i k. Komendy powiat. w Kielcach.